

Åarjep Tjalmaure sjö, Jokk-
mokks sn o. t. Nb. 1.

Åarjep Tjalmaurē

Av "tjal^emē" = öga.

Heter även Sör-Tjalmijaur.

S. Tjalmejaure Gn 21 (24)

H. Grundström 1929

M. L. 1966